

Warszawa, 11 lipca 2019 r.

BAS-WAPM-1493/19
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Józef Leśniak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy zmierza do nowelizacji ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141, ze zm.; dalej: ustawa). W projekcie proponuje się uregulowanie m.in. zasad zwalniania kandydata na urzędnika konsularnego z obowiązku uczestniczenia w szkoleniu przedegzaminacyjnym oraz w szkoleniu przedwyjazdowym, poszerzenie kręgu osób, które mogą być powołane w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin konsularny, określa prawo konsula do żądania od organów władzy publicznej, sądów, prokuratury, organizacji lub instytucji udzielania informacji lub udostępniania dokumentów, w tym zawierających dane osobowe, niezbędne do ochrony istotnych praw i interesów obywatela polskiego, jeżeli jest to konieczne do udzielenia pomocy konsularnej. Ponadto projekt przewiduje poszerzenie listy czynności wykonywanych przez konsula na podstawie odrębnych przepisów, doprecyzowanie przepisów dotyczących możliwości odmowy udzielenia pomocy finansowej przez konsula, a także przepisów dotyczących udzielania pomocy finansowej. Projekt przewiduje także wyłączenie możliwości udzielania pomocy finansowej niereprezentowanym obywatelom Unii Europejskiej, którzy równocześnie posiadają obywatelstwo państwa przyjmującego. Projekt doprecyzowuje także przepisy dotyczące postępowania przed konsulem.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W kontekście zakresu regulacji projektu ustawy należy przywołać następujące postanowienia prawa Unii Europejskiej:

a) artykuł 23 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE), zgodnie z którym każdy obywatel Unii korzysta na terytorium państwa trzeciego, gdzie państwo członkowskie, którego jest obywatelem, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony dyplomatycznej i konsularnej każdego z pozostałych państw członkowskich jak obywatele tego państwa.

b) dyrektywę Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylającą decyzję 95/553/WE (Dz. Urz. UE L 106 z 24.4.2015, s. 1; dalej: dyrektywa). Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy stanowi, że ambasady lub konsulaty państw członkowskich zapewniają ochronę konsularną niereprezentowanym obywatelom na takich samych warunkach, jak własnym obywatelom. Z kolei art. 14 ust. 1 dyrektywy stanowi, że niereprezentowani obywatele zobowiązują się do spłacenia ich państwu członkowskiemu obywatelstwa kosztów ochrony konsularnej na takich samych warunkach, jak obywatele państwa członkowskiego udzielającego pomocy. Od niereprezentowanych obywateli wymaga się zobowiązania do spłacenia jedynie kosztów, które musiałyby zostać poniesione przez obywateli państwa członkowskiego udzielającego pomocy na takich samych warunkach

c) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016 r., s. 1; dalej: rozporządzenie). Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia wymienia przypadki, w których przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem. Ponadto z art. 6 ust. 3 lit. b rozporządzenia wynika, że przetwarzanie danych osobowych, które jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych, oraz przetwarzanie, które jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, musi być określone w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

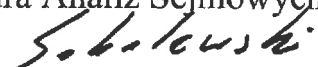
Projektowana zmiana art. 49 ust. 2 ustawy zmierza do zrównania ochrony konsularnej udzielanej obywatelom polskim i niereprezentowanym obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie udzielanej pomocy

finansowej. Ustawa, w obecnym brzmieniu, przewiduje możliwość udzielenia pomocy finansowej niereprezentowanym obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającym obywatelstwo państwa przyjmującego, nie przewiduje natomiast takiej możliwości w stosunku do obywateli polskich posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego. Zmiana polega na wyeliminowaniu możliwości udzielania pomocy finansowej niereprezentowanym obywatelom państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przywołanej wyżej sytuacji. Zmiana nie jest sprzeczna z art. 23 TfUE ani z art. 2 ust. 1 i art. 14 ust. 1 dyrektywy.

Projektowany art. 20 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym konsul będzie mógł żądać od organów władzy publicznej, sądów lub prokuratury, organizacji lub instytucji udzielenia informacji lub udostępnienia dokumentów, w tym zawierających dane osobowe, niezbędne do ochrony istotnych praw i interesów obywatela polskiego, jeżeli będzie to konieczne do udzielenia pomocy konsularnej, nie jest sprzeczny z art. 6 rozporządzenia.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 11 lipca 2019 r.

BAS-WAPM-1494/19
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Józef Leśniak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy zmierza do nowelizacji ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141, ze zm.; dalej: ustawa). W projekcie proponuje się uregulowanie m.in. zasad zwalniania kandydata na urzędnika konsularnego z obowiązku uczestniczenia w szkoleniu przedegzaminacyjnym oraz w szkoleniu przedwyjazdowym, poszerzenie kręgu osób, które mogą być powołane w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin konsularny, określa prawo konsula do żądania od organów władzy publicznej, sądów, prokuratury, organizacji lub instytucji udzielania informacji lub udostępniania dokumentów, w tym zawierających dane osobowe, niezbędne do ochrony istotnych praw i interesów obywatela polskiego, jeżeli jest to konieczne do udzielenia pomocy konsularnej. Ponadto projekt przewiduje poszerzenie listy czynności wykonywanych przez konsula na podstawie odrębnych przepisów, doprecyzowanie przepisów dotyczących możliwości odmowy udzielenia pomocy finansowej przez konsula, a także przepisów dotyczących udzielania pomocy finansowej. Projekt przewiduje także wyłączenie możliwości udzielania pomocy finansowej niereprezentowanym obywatelom Unii Europejskiej, którzy równocześnie posiadają obywatelstwo państwa przyjmującego. Projekt doprecyzowuje także przepisy dotyczące postępowania przed konsulem.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo konsularne **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski